

I.

Защо племената учудени тръпнатъ?
 Каква вѣсть голѣма у нихъ се разся?
 Коя слава думатъ, чие име шъпнатъ
 Днесъ всичкитѣ уста и всички сърдца?

За първий пжтъ иде къмъ тие брѣжища
 Такъвъ монархъ славенъ, съ таквасъ славна цѣль,
 За пръвъ пжтъ небето въ простора си вижда
 Тжй гордо да хвърга двуглавий орелъ;

За пръвъ пжтъ вселенната смаяна гледа
 Единъ царъ да тича на бой да се бий,
 Не користъ, не слава да дири съ побѣда,
 Не иго да туря, а да го разбий!

II.

Души свети, жални на толкосъ дѣвици,
 Безъ жалъ покосени въ най-младата връсть,
 На толкова майки, дѣца, мжченици
 Издѣхнали въ пламикъ, умрѣли на кръсть;

Вий ангели тайни, вий жертви Славянски,
 Що пълните съ вопли всякъ долъ и всякъ лѣсъ;
 Сѣстри упоени, вий музи балкански,
 Къмъ васъ се обръшамъ, вдъхнете ме днесъ!